Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 15. července 2004

o realizaci směrnice Rady 64/432/EHS ohledně dalších záruk pro obchod s hovězím dobytkem v rámci Společenství v souvislosti s infekční rinotracheitidou hovězího dobytka a schválením vymýcovacích programů navrhovaných některými členskými státy

(oznámeno pod číslem K(2004) 2104)

(Text s významem pro EHP)

(2004/558/ES)

(Úř. věst. L 249, 23.7.2004, s. 20)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Rozhodnutí Komise 2007/584/ES ze dne 21. srpna 2007	L 219	37	24.8.2007
►**M2**	Rozhodnutí Komise 2008/233/ES ze dne 17. března 2008	L 76	56	19.3.2008
►**M3**	Rozhodnutí Komise 2010/433/EU ze dne 5. srpna 2010	L 205	7	6.8.2010
►**M4**	Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/674/EU ze dne 12. října 2011	L 268	17	13.10.2011
►**M5**	Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/90/EU ze dne 14. února 2014	L 46	10	18.2.2014
►**M6**	Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/703/EU ze dne 8. října 2014	L 294	43	10.10.2014
►**M7**	Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/250 ze dne 13. února 2015	L 41	43	17.2.2015
►**M8**	Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1765 ze dne 30. září 2015	L 257	44	2.10.2015

▼B

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 15. července 2004

o realizaci směrnice Rady 64/432/EHS ohledně dalších záruk pro obchod s hovězím dobytkem v rámci Společenství v souvislosti s infekční rinotracheitidou hovězího dobytka a schválením vymýcovacích programů navrhovaných některými členskými státy

(oznámeno pod číslem K(2004) 2104)

(Text s významem pro EHP)

(2004/558/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství [1], a zejména na čl. 9 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 této směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Infekční rinotracheitida u hovězího dobytka je popisem nejnápadnějších klinických příznaků infekce u hovězího herpesviru typu 1 (BHV1). Protože mnoho infekcí způsobených tímto virem probíhá v neklinické podobě, je třeba zavést kontrolní opatření nařizující spíše vymýcení infekce než potlačení symptomů.

(2) Příloha E (II) směrnice 64/432/EHS uvádí „infekční rinotracheitidu u hovězího dobytka“ mezi nemocemi, pro které mohou být schváleny národní kontrolní programy a mohou být požadovány další záruky.

(3) Německo předložilo program, jehož cílem bylo vymýcení infekce BHV1 ve všech částech jeho území, který je v souladu s kritérii stanovenými v čl. 9 odst. 1 směrnice 64/432/EHS a který stanovuje pravidla pro vnitrostátní pohyb hovězího dobytka, jež jsou totožná s těmi, která byla již dříve zavedena v Rakousku, v provincii Bolzano v Itálii a ve Švédsku – zemích, které tuto nemoc úspěšně vymýtily.

(4) Program byl předložen Německem a, jak bylo tímto členským státem požadováno, byly schváleny další záruky pro obchodování s hovězím dobytkem za účelem zajištění úspěchu daného programu, a to rozhodnutím Komise 2004/215/ES [2] ze dne 1. března 2004, které realizuje směrnici Rady 64/432/EHS, která se týká dalších záruk pro obchod s hovězím dobytkem v rámci Společenství v souvislosti s infekční hovězí rinotracheitidou a schválením programů vymýcení infekce předložených některými členskými státy.

[1] Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 21/2004 (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8).

[2] Úř. věst. L 67, 5.3.2004, s. 24.

▼B

(5) Další záruky existují v souvislosti s Dánskem, Rakouskem, Finskem a Švédskem a také italskou provincií Bolzano. Tyto členské státy se domnívají, že na jejich území byla infekční hovězí rinotracheitida vymýcena, a Itálie má tentýž názor o provincii Bolzano. V souladu s čl. 10 odst. 1 směrnice 64/432/EHS předložily Komisi doplňující dokumentaci, dokládající zvláště to, že monitorování situace pokračuje.

(6) Pro členské státy nebo jejich regiony, které jsou považovány za zbavené této nemoci a které jsou v současné době uvedeny v příloze rozhodnutí Komise 93/42/EHS ([1]), platí pouze minimum požadavků ohledně expedice hovězího dobytka do dalších členských států pro chov a výrobu.

(7) Pro standardizaci testů BHV1 v laboratořích přijal Mezinárodní úřad pro nákazy zvířat (OIE) silně pozitivní, slabě pozitivní a negativní sérum jako mezinárodní normy OIE pro testy BHV1, které jsou k dispozici v referenčních laboratořích OIE pro zjišťování infekční hovězí rinotracheitidy zmíněné v Příručce norem pro diagnostické testy a vakcíny ([2]).

(8) Problémy vznikly v souvislosti s obchodem hovězím dobytkem v rámci Společenství u hovězího dobytka pocházejícího ze států, které mají jiný status týkající se infekční hovězí rinotracheitidy.

(9) Kvůli srozumitelnosti a za účelem zajištění jazykové jednotnosti opatření je vhodné zkombinovat v jednom rozhodnutí schválení německého programu a dodatečných záruk pro infekční hovězí rinotracheitidu a zrušit rozhodnutí 2004/215/ES.

(10) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Programy předkládané členskými státy uvedenými v prvním sloupečku tabulky v příloze I týkající se kontroly a vymýcení infekce způsobené hovězím herpesvirem typu 1 (BHV1), zde dále nazývaného „infekční hovězí rinotracheitida“ nebo „IBR“, jsou schválené v těch regionech členských států, které jsou uvedené v druhém sloupečku tabulky v příloze I.

Článek 2

1. Hovězí dobytek pro chov a výrobu určený pro členské státy nebo jejich regiony uvedené v příloze I pocházející z členských států nebo regionů daných států, které nejsou uvedeny v příloze II, musí splňovat alespoň následující dodatečné záruky:

a) musí pocházet z chovu, u kterého nebyl za posledních 12 měsíců podle oficiálních informací objeven žádný klinický ani patologický důkaz příznaků infekční hovězí rinotracheitidy;

([1]) Úř. věst. L 16, 25.1.1993, s. 50. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2000/502/ES (Úř. věst. L 200, 8.8.2000, s. 62).

([2]) *Příručka norem pro diagnostické testy a vakcíny*, 4. vydání, srpen 2000.

▼B

b) zvířata musela být izolována v zařízení schváleném kompetentním orgánem po dobu 30 dnů těsně před převezením a u žádného hovězího dobytka v jednom izolačním zařízení se nesměly během této doby projevit klinické příznaky infekční hovězí rinotracheitidy;

c) všechen hovězí dobytek v jednom izolačním zařízení musí mít negativní výsledky zkoušek séroreakce provedených na krevních vzorcích, přičemž tyto zkoušky nesmí být provedeny dříve než 21 dnů po jeho přivezení do izolačního zařízení a musí zjišťovat následující protilátky:

i) v případě očkovaného hovězího dobytka jsou to protilátky proti gE-glykoproteinu BHV1, nebo

ii) u neočkovaného hovězího dobytka jsou to protilátky proti celému BHV1.

2. Odpovědné úřady členských států mohou částečným omezením odstavce 1 oprávnit expedici hovězího dobytka do chovů nacházejících se v oblastech uvedených v příloze I, pokud splňují alespoň jednu následující podmínku:

a) zvířata pocházejí z členských států uvedených v příloze I a pocházejí z chovů, kde byl BHV1 vymýcen, a splňují alespoň požadavky uvedené v příloze III;

b) zvířata jsou určena pro výrobu masa a splňují následující podmínky:

i) zvířata buď

— pocházejí z chovů, kde byl BHV1 vymýcen, jak je definováno v příloze III, nebo

— pocházejí z očkovaných a pravidelně přeočkovávaných matek, nebo

— byla pravidelně očkována a přeočkována podle pokynů výrobce „gE-deleted“ vakcíny, nebo

— byla vyšetřena v členském státě, ze kterého pocházejí, a výsledek zkoušky séroreakce na protilátky byl negativní, přičemž zkouška byla provedena tak, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c) na vzorku krve odebraném během 14 dnů před expedicí, a

▼M3

ii) jsou převezena tak, aby nepřišla do kontaktu se zvířaty, která mají nižší nákazový status, do chovu, jehož status BHV1 není znám, v členském státě určení, který je uveden v příloze I, kde jsou podle schváleného vnitrostátního programu eradikace všechna zvířata vykrmována v budovách, z nichž mohou být převezena pouze na jatka;

▼B

c) zvířata pocházejí z chovů, v nichž je všechen hovězí dobytek v chovu starší 15 měsíců očkován a je pravidelně přeočkováván a všechna zvířata v chovu starší 9 měsíců jsou v intervalech ne delších než 12 měsíců podrobována zkoušce séroreakce zjišťující protilátky proti gE-glykoproteinu BHV1, přičemž tyto zkoušky mají negativní výsledky, a jak je uvedeno v odst. 1 písm. c) bodu i), zkoušky jsou prováděny na vzorcích krve odebraných během posledních 14 dnů před expedicí zvířat;

▼B

d) zvířata pocházejí z chovů, kde se BHV1 nevyskytuje dle definice v příloze III a které se nacházejí v členských státech, v nichž je povinnost infekční hovězí rinotracheitidu hlásit a u nichž se během posledních 30 dnů v okruhu 5 km okolo daného chovu nevyskytl žádný klinický ani patologický důkaz infekce BHV1 a zvířata byla s negativním výsledkem testována na protilátky tak, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c), přičemž testy byly prováděny na vzorcích krve odebrané během posledních 14 dnů před expedicí zvířete.

3. Hovězí dobytek na porážku pocházející z členských států nebo jejich regionů, které nejsou uvedeny v příloze II, a který je určen pro členské státy nebo jejich regiony uvedené v příloze I, musí být převezen přímo na jatka, kam má být doručen, nebo na schválené shromažďovací místo, odkud budou pak zvířata převezena v souladu s čl. 7 druhou odrážkou směrnice 64/432/EHS na jatka, kde budou poražena.

4. V bodě 4 oddílu C zdravotního certifikátu, jehož ukázka je v příkladu 1 přílohy F směrnice 64/432/EHS, který, jak je uvedeno v odstavci 1, doprovází hovězí dobytek, by měl obsahovat následující informace:

a) po první odrážce: „IBR“;

b) po druhé odrážce: „čl. 2 odst. …. bod …. rozhodnutí Komise 2004/558/ES“.

Článek 3

1. Hovězí dobytek pro chov a výrobu pocházející z jiných členských zemí nebo jejich regionů, než těch, které jsou uvedeny v příloze II, a který je určen pro členské státy nebo jejich regiony, v nichž byla infekční hovězí rinotracheitida vymýcena a které jsou uvedeny v příloze II, musí splňovat následující dodatečné záruky:

a) musí splňovat dodatečné záruky uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b);

b) tato zvířata a všechen další hovězí dobytek umístěný v témže izolačním zařízení, na které je odkaz v čl. 2 odst. 1 písm. b), musela být podrobena zkoušce séroreakce na určení protilátek proti celé BHV1 provedené na vzorcích krve odebrané nejdříve 21 dnů po jejich příjezdu do izolačního zařízení, přičemž výsledek testu musí být negativní;

c) nesměla být dříve očkována proti infekční hovězí rinotracheitidě.

2. Hovězí dobytek na porážku pocházející z jiných členských států nebo jejich regionů než těch, které jsou uvedeny v příloze II, a který je určen pro členské státy nebo jejich regiony uvedené v příloze II, bude transportován přímo na cílová jatka, kde bude v souladu s čl. 7 první odrážkou směrnice 64/432/EHS poražen.

3. V bodě 4 oddílu C zdravotního certifikátu, jehož ukázka je v příkladu 1 přílohy F ke Směrnici 64/432/EHS a který, jak je řečeno v odstavci 1, doprovází zvíře, by měl obsahovat následující informaci:

a) za první odrážkou: „IBR“;

▼M3

b) za druhou odrážkou: „čl. 3 odst. … písm. … rozhodnutí Komise 2004/558/ES“.

▼M3

4. Odchylně od odst. 1 písm. a) a b) může příslušný orgán v členském státě určení povolit vstup skotu určeného k produkci masa do hospodářství prostého BHV1 podle definice v příloze III (dále jen „hospodářství prosté BHV1“), které se nachází v regionu zmíněného členského státu uvedeného v příloze II za těchto podmínek:

a) zvířata nesmí být očkována proti BHV1 a musí pocházet z hospodářství prostých BHV1, kde pobývala od narození;

b) zvířata se převážejí tak, aby nepřišla do kontaktu se zvířaty s nižším nákazovým statusem;

c) zvířata pobývala po dobu nejméně 30 dnů bezprostředně před odesláním nebo, v případě zvířat mladších než 30 dní, od narození v hospodářství původu nebo v izolačním zařízení schváleném příslušným orgánem, které se nachází v členském státě, v němž je infekční bovinní rinotracheitida nákazou povinnou hlášením, a kde se během posledních 30 dní v okruhu 5 km kolem hospodářství nebo izolačního zařízení nevyskytl žádný klinický ani patologický důkaz infekce BHV1;

d) zvířata byla s negativním výsledkem podrobena buď sérologickému testu na protilátky proti gE-glykoproteinu BHV1, pokud jde o zvířata pocházející ze stáda očkovaného proti BHV1, nebo sérologickému testu na protilátky proti celému BHV1, pokud jde o všechna ostatní zvířata, a to na vzorku krve odebraném nejdříve 7 dní před odesláním z hospodářství uvedeného v písmeni c);

e) v hospodářství určení prostém BHV1 jsou všechna zvířata vykrmována v budovách, z nichž mohou být převezena pouze na jatka;

f) zvířata uvedená v písmeni d) jsou podrobena sérologickému testu na protilátky proti gE-glykoproteinu BHV1 nebo celému BHV1 provedenému na vzorku krve odebraném během 21 až 28 dnů po příjezdu do hospodářství uvedeného v písmeni e)

   i) buď v každém případě s negativním výsledkem, nebo

   ii) status hospodářství prostého BHV1 zůstane odejmut, dokud nebudou nakažená zvířata poražena do 45 dnů od příjezdu do hospodářství, a

      — zvířata, která byla v přímém kontaktu s nakaženými zvířaty, buď vykázala negativní výsledky při testu na protilátky proti gE-glykoproteinu BHV1 nebo celému BHV1 provedenému na vzorku krve odebraném nejdříve 28 dní po odstranění nakažených zvířat, nebo

      — zvířata, která sdílela společný vzdušný prostor s nakaženými zvířaty, vykázala negativní výsledky při testu na protilátky proti celému BHV1 provedenému na vzorku krve odebraném nejdříve 28 dní po odstranění nakažených zvířat, nebo

      — zbývající zvířata v hospodářství vykázala negativní výsledky při testu na protilátky proti celému BHV1 provedenému na vzorku krve odebraném nejdříve 28 dní po odstranění nakažených zvířat, nebo

▼M3

— status hospodářství prostého BHV1 je obnoven v souladu s přílohou III bodem 4.

5. Členský stát určení uvedený v odstavci 4 oznámí Komisi a ostatním členským státům regiony uvedené v příloze II, kde se budou provádět ustanovení odstavce 4, a datum předpokládaného zahájení jejich uplatňování.

▼B

Článek 4

Hovězí dobytek pro chov a výrobu pocházející z členského státu nebo jeho regionu uvedeného v příloze II, který je určený pro členský stát nebo jeho region uvedený v příloze I nebo II, musí splňovat podmínky uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a).

Článek 5

Členské státy musí zajistit, aby zkoušky séroreakce, o nichž se píše v čl. 2 odst. 1 písm. c) bodu ii) a v čl. 3 odst. 1 písm. b), pro detekci protilátek proti celému BHV1 byly standardizovány na silně pozitivní, slabě pozitivní a negativní sérum přijaté jako mezinárodní normy OIE pro testy BHV1.

Článek 6

Rozhodnutí 2004/215/ES se zrušuje.

Článek 7

Toto rozhodnutí se použije od 26. července 2004.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

▼**M8**

PŘÍLOHA I

Členské státy	Regiony členských států, na které se vztahují doplňkové záruky pro infekční bovinní rinotracheitidu v souladu s článkem 9 směrnice 64/432/EHS
Belgie	všechny regiony
Česká republika	všechny regiony
Německo	spolkové země: Brémy Hamburk Hesensko Dolní Sasko Severní Porýní-Vestfálsko Porýní-Falc Sársko Šlesvicko-Holštýnsko
Itálie	region Furlánsko-Julské Benátsko autonomní provincie Trident

▼**M8**

PŘÍLOHA II

Členské státy	Regiony členských států, na které se vztahují doplňkové záruky pro infekční bovinní rinotracheitidu v souladu s článkem 10 směrnice 64/432/EHS
Dánsko	všechny regiony
Německo	spolkové země: Bádensko-Württembersko Bavorsko Berlín Braniborsko Meklenbursko-Přední Pomořansko Sasko Sasko-Anhaltsko Durynsko
Itálie	region Valle d'Aosta autonomní provincie Bolzano
Rakousko	všechny regiony
Finsko	všechny regiony
Švédsko	všechny regiony

▼M1

PŘÍLOHA III

Hospodářství prostá BHV1

1. Hospodářství s chovem skotu bude považováno za prosté infekce BHV1, pokud bude splňovat podmínky stanovené v této příloze.

1.1. V hospodářství nebylo během posledních šesti měsíců zaznamenáno žádné podezření na infekci BHV1 a všechen skot v hospodářství je prost klinických příznaků indikujících infekci BHV1.

Hospodářství a všechny nepřilehlé pastviny nebo budovy, které – nezávisle na vlastnických poměrech – tvoří součást hospodářství jako epizootologické jednotky, musí být od pastvin a budov s horším statusem, pokud jde o BHV1, účinně odděleny přírodními nebo fyzickými překážkami, aby se účinně předešlo přímému kontaktu zvířat s různým zdravotním statusem.

1.2. Do hospodářství byl přesunut pouze skot z hospodářství, která se nacházejí v členských státech nebo jejich regionech, které jsou uvedeny v příloze II, nebo z hospodářství prostých BHV1, a žádný kus skotu v hospodářství nebyl v kontaktu s jiným skotem než tím, který pochází z hospodářství nacházejících se v členských státech nebo jejich regionech, které jsou uvedeny v příloze II, nebo z hospodářství prostých BHV1.

1.3. Samice skotu jsou inseminovány pouze spermatem skotu získaným v souladu se směrnicí 88/407/EHS, nebo jsou oplodněny býky z hospodářství, která se nacházejí v členských státech nebo jejich regionech, které jsou uvedeny v příloze II tohoto rozhodnutí, nebo z hospodářství prostých BHV1.

1.4. Na hospodářství musí být použit alespoň jeden z následujících kontrolních režimů:

1.4.1. sérologické vyšetření protilátek proti BHV1 je provedeno s negativním výsledkem v každém případě nejméně na dvou krevních vzorcích odebraných v intervalu pěti až sedmi měsíců od všech samic skotu starších devíti měsíců a od všech samců skotu starších devíti měsíců používaných nebo plánovaných pro plemenitbu;

1.4.2. sérologické vyšetření protilátek proti BHV1 je provedeno s negativním výsledkem v každém případě nejméně na:

— dvou vzorcích mléka odebraných v intervalu pěti až sedmi měsíců od všech samic skotu produkujících mléko, a to buď na individuálních vzorcích mléka nebo na smíšených vzorcích mléka odebraných nejvýše od pěti zvířat, a

— dvou krevních vzorcích odebraných v intervalu pěti až sedmi měsíců od všech samic skotu neprodukujících mléko starších devíti měsíců a od všech samců skotu starších devíti měsíců používaných nebo plánovaných pro plemenitbu;

1.4.3. v případě hospodářství produkujících mléko, na kterých tvoří alespoň 30 % skotu samice skotu produkující mléko, je sérologické vyšetření protilátek proti BHV1 provedeno s negativním výsledkem v každém případě nejméně na:

— třech vzorcích mléka odebraných z mléka od nejvýše 50 samic skotu produkujících mléko – podle specifikace použitého testu – v intervalu alespoň tří měsíců, a

— jednom individuálním krevním vzorku odebraném od všech samic skotu neprodukujících mléko starších devíti měsíců a od všech samců skotu starších devíti měsíců používaných nebo plánovaných pro plemenitbu;

▼M1

1.4.4. všechen skot v hospodářství pochází buď z hospodářství, která se nacházejí v členských státech nebo jejich regionech, které jsou uvedeny v příloze II, nebo z hospodářství prostých BHV1.

2. Status hospodářství s chovem skotu prostého BHV1 je zachován, pokud:

2.1. podmínky v odstavcích 1.1 až 1.4 stále platí a

2.2. je na hospodářství během období dvanácti měsíců použit alespoň jeden z těchto kontrolních režimů:

2.2.1. sérologické vyšetření protilátek proti BHV1 je provedeno s negativním výsledkem v každém případě nejméně na jednom individuálním krevním vzorku odebraném od všech kusů skotu starších 24 měsíců;

2.2.2. sérologické vyšetření protilátek proti BHV1 je provedeno s negativním výsledkem v každém případě nejméně na:

— jednom individuálním vzorku mléka odebraném od všech samic skotu produkujících mléko, a to buď na individuálních vzorcích mléka nebo na smíšených vzorcích mléka odebraných nejvýše od pěti zvířat; a

— jednom individuálním krevním vzorku odebraném od všech samic skotu neprodukujících mléko starších 24 měsíců a od všech samců skotu starších 24 měsíců;

2.2.3. v případě hospodářství produkujících mléko, na kterých tvoří alespoň 30 % skotu samice skotu produkující mléko, je sérologické vyšetření protilátek proti BHV1 provedeno s negativním výsledkem v každém případě nejméně na:

— dvou vzorcích mléka odebraných z mléka od nejvýše 50 samic skotu produkujících mléko – podle specifikace použitého testu – v intervalu tří až dvanácti měsíců, a

— jednom individuálním krevním vzorku odebraném od všech samic skotu neprodukujících mléko starších 24 měsíců a od všech samců skotu starších 24 měsíců.

3. Status hospodářství s chovem skotu prostého BHV1 se pozastavuje tam, kde během vyšetření popsaných v odstavcích 2.2.1 až 2.2.3 mělo některé zvíře v testu na protilátky proti BHV1 pozitivní výsledek.

4. Status hospodářství prostého BHV1, který byl pozastaven v souladu s odstavcem 3, může být obnoven pouze po provedení sérologického vyšetření protilátek proti BHV1, které je zahájeno nejdříve 30 dnů po odstranění sérologicky pozitivních zvířat, přičemž vyšetření je provedeno s negativním výsledkem v každém případě nejméně na:

— dvou vzorcích mléka odebraných v intervalu alespoň dvou měsíců od všech samic skotu produkujících mléko, a to buď na individuálních vzorcích mléka nebo na smíšených vzorcích mléka odebraných nejvýše od pěti zvířat, a

— dvou krevních vzorcích odebraných v intervalu alespoň tří měsíců od všech samic skotu neprodukujících mléko a od všech samců skotu.

▼**M1**

Pozn.:

a) Tam, kde je v této příloze učiněn odkaz na sérologický test na zjištění protilátek proti BHV1, platí zásady stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. c), které se týkají statusu očkování testovaných zvířat.

b) Rozsah smíšených vzorků mléka, na něž se v této příloze odkazuje, může být upraven na základě doložených důkazů o tom, že test je za všech okolností každodenní laboratorní práce dostatečně citlivý, aby zjistil i jedinou slabou pozitivní reakci ve smíšeném vzorku upraveného rozsahu.